

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en utrykkelig bestemmelse i Europol-loven (som ny § 5 a, stk. 1), hvorefter bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 om forbrydelser mod den offentlige myndighed og kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv også finder anvendelse, når forholdet er begået mod eller af Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark efter konventionens artikel 3 a, jf. herved lovforslaget § 1, nr. 5.

Protokollen indeholder endvidere i *artikel 1, nr. 2, litra c, og nr. 3* (forslagene til en ny artikel 28, stk. 1, nr. 21 a, og ny artikel 39 a til Europol-konventionen) bestemmelser, hvorefter den medlemsstat, på hvis område Europol-personale måtte forvolde skade under udførelsen af operationelle opgaver i tilknytning til fælles efterforskningshold, har samme erstatningsansvar for sådanne skader, som den ville have for skader forvoldt af dens egne myndigheder. Medmindre andet er aftalt med den berørte medlemsstat, godtgør Europol alle beløb, som vedkommende medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller dennes arvinger mv. Uoverensstemmelser mellem vedkommende medlemsstat og Europol om det principielle i godtgørelsen eller erstatningens omfang forelægges Styrelsesrådet, som træffer afgørelse med to tredjedele flertal.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en utrykkelig bestemmelse i Europol-loven (som ny § 5 a, stk. 2), hvoraf det følger, at forvolder Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark efter konventionens artikel 3 a skader, som efter dansk ret medfører erstatningspligt, udbetales erstatningen af justitsministeren, jf. herved lovforslaget § 1, nr. 5.

Det bemærkes, at det ved *protokollens artikel 2* (forslaget til ny artikel 8, stk. 4, til protokollen om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europols organer samt Europols vicedirektører og personale) er præciseret, at Europol-personale i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i tilknytning til deltagelse i fælles efterforskningshold ikke nyder immunitet efter protokollens artikel 8, stk. 1, litra a, jf. artikel 17, stk. 2, hvorefter Europol-personalet bl.a. fritages for retsforfølgning for handlinger foretaget i embeds medfør.

For så vidt angår eventuelle klager over Europol-ansattes adfærd i forbindelse med deltagelse i fælles efterforskningshold her i landet, har Justitsministeriet – i lyset af det høringssvar, som er modtaget fra Rigsadvokaten – overvejet, om sådanne klager bør behandles i det danske klagesystem, dvs. efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og d. Justitsministeriet finder ligesom Rigsadvokaten, at dette bør være til-

fældet, idet Europol-ansatte, som deltager i fælles efterforskningshold i Danmark, er under ledelse af en dansk politimand, og idet dispositioner som led i efterforskningen sker efter dansk ret og vil kunne påklages i det danske klagesystem.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en utrykkelig bestemmelse i Europol-loven (som ny § 5 a, stk. 3), hvorefter klager over Europol-ansatte under udførelse af opgaver i Danmark efter konventionens artikel 3 a behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og d, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 5.

I tilknytning hertil foreslås der endvidere en ændring af lov nr. 258 af 8. maj 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., således at også klager over andre medlemsstaters embedsmænds adfærd i forbindelse med deltagelse i fælles efterforskningshold i Danmark kan behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og d. Der henvises til lovforslagets § 2.

En eventuel disciplinærsag vil fortsat skulle behandles af Europol eller af den pågældende anden medlemsstats kompetente myndighed.

3.2.2. Anmodninger fra Europol om at indlede efterforskning

Som nævnt ovenfor under pkt. 2.2.2. har Europol i dag navnlig til opgave at sikre og lette informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og i forhold til Europol samt indsamle, kombinere og analysere oplysninger og efterretninger, jf. i øvrigt nærmere Europol-konventionens artikel 3.

Europol har efter konventionen ikke som sådan nogen initiativret over for medlemsstaternes kompetente myndigheder, idet Europol mere har en rolle som støtiefunktion i forhold til disse.

Rådet har imidlertid i en henstilling af 28. september 2000 til medlemsstaterne vedrørende anmodninger fra Europol om at indlede efterforskninger i specifikke tilfælde bl.a. henstillet til, at medlemsstaterne bør behandle enhver anmodning fra Europol om at indlede, gennemføre eller samordne efterforskninger i specifikke tilfælde og tage sådanne anmodninger op til velvillig overvejelse.

Henstillingen er ikke af bindende karakter, og medlemsstaterne forpligtes således ikke heraf.

Med 2. tillægsprotokol *artikel 1, nr. 1, og nr. 2, litra b* (forslagene til ny artikel 3, stk. 1, nr. 7, og ny artikel 3 b), pålægges medlemsstaterne imidlertid visse forpligtelser i relation til anmodninger fra Europol om at indlede efterforskning. I de nævnte bestemmelser